

EBA/GL/2022/05

---

13. lipnja 2023.

Smjernice o izmjeni Smjernica
EBA/GL/2022/01 o poboljšanju
mogućnosti sanacije za institucije i
sanacijska tijela u skladu s člancima 15. i
16. Direktive 2014/59/EU (Smjernice o
mogućnosti sanacije) radi uvođenja
novog odjeljka o testiranju mogućnosti
sanacije

---

1. Obveze usklađenosti i izvješćivanja

Status ovih smjernica

1. Ovaj dokument sadržava smjernice izdane na temelju članka 16. Uredbe (EU) br. 1093/2010¹. U skladu s člankom 16. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010 nadležna tijela i financijske institucije moraju ulagati napore da se usklade s tim smjernicama.
2. Smjernicama se utvrđuje EBA-ino stajalište o odgovarajućim nadzornim praksama unutar Europskog sustava financijskog nadzora ili o tome kako se pravo EU-a treba primjenjivati u određenom području. Nadležna tijela utvrđena u članku 4. točki 2. Uredbe (EU) br. 1093/2010 na koja se smjernice primjenjuju trebala bi se s njima uskladiti tako da ih na odgovarajući način uključe u svoje prakse (npr. izmjenama i dopunama svojeg pravnog okvira ili nadzornih postupaka), uključujući u slučajevima kada su smjernice ponajprije upućene institucijama.

Izvještajni zahtjevi

3. U skladu s člankom 16. stavkom 3. Uredbe (EU) br. 1093/2010 nadležna tijela dužna su obavijestiti EBA-u o tome jesu li usklađena ili se namjeravaju uskladiti s ovim smjernicama, odnosno o razlozima neusklađenosti do 25.10.2023. U slučaju izostanka obavijesti unutar tog roka, EBA će smatrati da nadležna tijela nisu usklađena. Obavijesti se dostavljaju slanjem ispunjenog obrasca koji se nalazi na mrežnom mjestu EBA-e s naznakom „EBA/GL/2023/05”. Obavijesti bi trebale slati osobe s odgovarajućim ovlastima za izvješćivanje o usklađenosti u ime svojih nadležnih tijela. Svaka se promjena statusa usklađenosti isto tako mora prijaviti EBA-i.
4. Obavijesti će se objaviti na mrežnom mjestu EBA-e u skladu s člankom 16. stavkom 3.

---

¹ Uredba (EU) br. 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka br. 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ, (SL L 331, 15.12.2010., str. 12.).

2. Predmet, područje primjene i definicije

Predmet

5. Ovim se smjernicama izmjenjuju Smjernice o poboljšanju mogućnosti sanacije za institucije i sanacijska tijela u skladu s člancima 15. i 16. Direktive 2014/59/EU od 13. siječnja 2022. (EBA/GL/2022/01)² („Smjernice“).
6. One odredbe Smjernica koje nisu izmijenjene ovim smjernicama ostaju na snazi te se i dalje primjenjuju.

3. Datum početka primjene

---

7. Ove smjernice primjenjuju se od 1. siječnja 2024.

4. Izmjene Smjernica o mogućnosti sanacije³

---

8. Točka 5. Smjernica o mogućnosti sanacije mijenja se kako slijedi:

„5. U ovim se smjernicama, uzimajući u obzir članak 10. stavak 5. i članak 11. stavak 1. Direktive (EU) 2014/59⁴, određuju mjere specifične za sanacijski instrument koje bi institucije, uključujući subjekte iz članka 1. stavka 1. („institucije“) i sanacijska tijela trebali poduzeti kako bi se

---

² <https://www.eba.europa.eu/regulation-and-policy/recovery-and-resolution/guidelines-institutions-and-resolution-authorities-improving-resolvability>

³ Smjernice EBA/GL/2022/01 o poboljšanju mogućnosti sanacije za institucije i sanacijska tijela u skladu s člancima 15. i 16. Direktive 2014/59/EU (Smjernice o mogućnosti sanacije).

⁴ Direktiva 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL L 173, 12.6.2014., str. 190.).

poboljšala mogućnost sanacije institucija, grupa i sanacijskih grupa u kontekstu procjene mogućnosti sanacije koju provode sanacijska tijela u skladu s člancima 15. i 16. te direktive.”

9. Točka 7. Smjernica o mogućnosti sanacije mijenja se kako slijedi:

„7. Ove se smjernice ne primjenjuju na institucije u čijem se planu sanacije, ili planu sanacije grupe kojoj pripadaju, predviđa redovni postupak zbog insolventnosti u skladu s primjenjivim nacionalnim pravom. U slučaju promjene strategije, posebno iz likvidacije u sanaciju, smjernice će se početi primjenjivati najkasnije tri godine od datuma odobrenja plana sanacije s novom sanacijskom strategijom, uz iznimku odjeljka 4.6. koji će se početi primjenjivati najkasnije godinu dana od tog datuma.”

10. Točka 10. Smjernica o mogućnosti sanacije mijenja se kako slijedi:

„10. Za institucije koje su dio grupe koja podliježe nadzoru na konsolidiranoj osnovi u skladu s člancima 111. i 112. Direktive 2013/36/EU, ove se smjernice primjenjuju na razini svake sanacijske grupe i, prema potrebi, također na pojedinačnoj osnovi. Odjeljak 4.6. i odjeljak 4.7. primjenjuju se i na razini prekograničnih društava kćeri koja su subjekti koji nisu sanacijski subjekti ako minimalni zahtjev za regulatorni kapital i prihvatljive obveze, kako je utvrđen u članku 45.f Direktive 2014/59/EU, premašuje iznos dostatan za pokrivanje gubitaka u skladu s točkom (a) prvog podstavka stavka 2. članka 45.c navedene direktive.

11. Naslov odjeljka 3. Smjernica o mogućnosti sanacije mijenja se kako slijedi:

„3. Provedba i prijelazne odredbe”

12. Nakon točke 13. Smjernica o mogućnosti sanacije dodaju se nove točke 13.a, 13.b i 13.c, kako slijedi:

„13.a Institucije bi trebale podnijeti sanacijskim tijelima prvo izvješće o samoprocjeni iz točke 124. do 31. prosinca 2024.

13.b Odstupajući od točke 132., sanacijska tijela trebaju dostaviti prvi program testiranja mogućnosti sanacije iz točke 130. do 31. prosinca 2025.

13.c Institucije iz točke 138. trebale bi sanacijskim tijelima dostaviti prvi glavni operativni protokol iz te točke do 31. prosinca 2025.”

13. Točka 56. podtočka (e) mijenja se kako slijedi:

„ e. odobravanje glavnih očekivanih rezultata i osiguranje primjerenih postupaka delegiranja u tom pogledu, u okviru odgovarajućih mehanizama unutarnje kontrole i usuglašavanja (npr. obrasci za izvješćivanje o sanaciji)

14. Nakon odjeljka 4.5. u Smjernice se umeću novi odjeljci 4.6., 4.7. i 4.8. s točkama od 124. do 129., od 130. do 137., odnosno od 138. do 142., kako slijedi:

4.6. Izvješće o samoprocjeni

124. Institucije trebaju najmanje svake dvije godine pripremiti i dostaviti relevantnom sanacijskom tijelu izvješće u kojem same procjenjuju zadovoljavaju li i u kojoj mjeri sposobnosti utvrđene u odjeljcima od 4.1. do 4.5. i 4.8. ovih smjernica te u odjeljcima 4. i 5. Smjernica o prenosivosti kako bi se dopunila procjena mogućnosti sanacije za strategije prijenosa (Smjernice o prenosivosti)⁵ te uzimajući u obzir sve povratne informacije primljene od tijela u roku od dvije godine, uključujući, među ostalim, sljedeće elemente:

- a. stupanj u kojem je sposobnost zadovoljena (nizak, srednji, visok, ne primjenjuje se)
- b. opis načina na koji je sposobnost zadovoljena ili zašto se smatra da nije primjenjivo u skladu s točkom (a)
- c. procjena nedostataka u pogledu sposobnosti sanacije kako je utvrđeno u ovim smjernicama i smjernicama institucije, o tome kako se ti nedostaci mogu ukloniti i do kada
- d. opis načina na koji je sposobnost ugrađena u uobičajene uvjete poslovanja (BAU)
- e. opis načina na koji je sposobnost povezana s planiranjem oporavka institucije (npr. da se kontinuitetom poslovanja u okviru sanacijskih aranžmana podupiru i mogućnosti oporavka kao što su prodaje ili da su aranžmani za oporavak iskorišteni za potporu sanaciji)
- f. sve interne ili vanjske procjene provedene u vezi s načinom na koji je institucija primijenila ove smjernice, uključujući izvješća unutarnje ili vanjske revizije, procjene vanjskih savjetnika, probne postupke ili nadzorne provjere
- g. sve dodatne teme koje odredi relevantno sanacijsko tijelo (npr. pouke izvučene iz nedavnog pada gospodarstva ili događaja na tržištu).

125. U sažetku svoje samoprocjene iz točke 124. institucije bi trebale:

- a. navesti svoje razumijevanje sanacijske strategije koju je utvrdilo sanacijsko tijelo te njihovu ulogu i ulogu jednog ili više tijela u provedbi te strategije
- b. opisati svoj okvir testiranja i osiguravanja mogućnosti sanacije koji im omogućuje postizanje sposobnosti za kontinuiranu potporu provedbi sanacijske strategije
- c. sažeti svoju samoprocjenu prema ključnim područjima mogućnosti sanacije kako slijedi:

---

⁵Smjernice EBA/GL/2022/11 za institucije i sanacijska tijela radi dopune procjene mogućnosti sanacije za strategije prijenosa (Smjernice o prenosivosti).

- i. upravljanje
- ii. kontinuitet poslovanja u sanaciji (engl. *operational continuity in resolution* (OCIR)) i pristup infrastrukturama financijskog tržišta⁶
- iii. kapacitet pokrića gubitaka i dokapitalizacije
- iv. likvidnost i financiranje u sanaciji
- v. upravljački informacijski sustavi⁷
- vi. komuniciranje
- vii. prenosivost i restrukturiranje.

126. Institucije bi trebale podnositi izvješća sanacijskom tijelu najmanje svake dvije godine. Prvo izvješće trebalo bi podnijeti do 31. prosinca 2024.

127. U kontekstu prekograničnih sanacijskih grupa, sanacijski subjekt trebao bi podnijeti izvješće o samoprocjeni sanacijskom tijelu na razini grupe (ili relevantnom sanacijskom tijelu u slučaju strategije s višestrukim točkama pristupanja) ili bi ga subjekt koji nije sanacijski subjekt trebao podnijeti lokalnom sanacijskom tijelu.

128. Kada se izrađuje, samoprocjena subjekta koji nije sanacijski subjekt trebala bi se razviti na temelju sanacijske strategije grupe i u koordinaciji sa sanacijskim subjektom.

129. Za potrebe izvješća o samoprocjeni iz točke 124. institucije bi trebale slijediti format koji je dostavilo njihovo sanacijsko tijelo.

4.7. Višegodišnji program testiranja

130. Sanacijska tijela trebala bi, uzimajući u obzir izvješće o samoprocjeni iz odjeljka 4.6., a posebno elemente koji se zahtijevaju u skladu s točkom 124. podtočkama od (d) do (f), donijeti višegodišnji program testiranja mogućnosti sanacije za institucije u svojoj nadležnosti. Program bi trebao uključivati sve sposobnosti navedene u ovim smjernicama i EBA-inim Smjernicama o prenosivosti⁸.

131. Njime bi trebalo biti obuhvaćeno razdoblje od tri godine (od kojih su posljednje dvije indikativne) kako bi se institucijama omogućilo da optimiziraju svoje napore u planiranju sanacije. Sanacijsko tijelo trebalo bi ga ažurirati/potvrđivati svake godine. O ishodu godišnje provjere institucije bi trebale biti obaviještene bez nepotrebne odgode.

---

⁶ engl. *financial market infrastructures* (FMIs).

⁷ engl. *management information systems* (MIS).

⁸ EBA/GL/2022/11.

132. Sanacijska tijela trebala bi obavijestiti institucije o programu testiranja mogućnosti sanacije iz točke 130. i njegovim godišnjim ažuriranjima ili potvrdama iz točke 131., najkasnije zajedno sa sažetkom plana sanacije i procjenom mogućnosti sanacije u skladu s člankom 10. stavkom 7. točkom (a) Direktive 2014/59/EU.
133. Uzimajući u obzir popis iz Priloga 4. koji nije taksativan, naveden u programu testiranja mogućnosti sanacije (iz točke 130.), sanacijska tijela bi trebala navesti raspon procjena, testova, metodologija, praksi i instrumenata koje namjeravaju upotrebljavati kako bi ispitala primjerenost aranžmana koje su institucije uspostavile radi potpore provedbi svoje sanacijske strategije.
134. Pri razmatranju odabira tehnika testiranja u svojem programu testiranja mogućnosti sanacije iz točke 130. sanacijska tijela trebala bi slijediti pristup temeljen na riziku na temelju profila rizičnosti, veličine i poslovnog modela institucije (npr. kategorizacija na temelju SREP-a⁹) i ukupne ocjene na temelju SREP-a¹⁰ te razmotriti sljedeće:
- a. napredak u pogledu mogućnosti sanacije/stupnja do kojeg su ispunjene sposobnosti sanacije koje su utvrđene u ovim smjernicama i
  - b. sveukupna kvaliteta rada na osiguravanju interne mogućnosti sanacije dokazana u izvješću o samoprocjeni.
135. U kontekstu prekograničnih sanacijskih grupa, o višegodišnjem programu testiranja mogućnosti sanacije trebala bi raspravljati sanacijska tijela na razini grupe i sanacijska tijela društava kćeri koja podliježu ovim smjernicama.
136. U slučaju prekograničnih grupa, višegodišnji program testiranja mogućnosti sanacije subjekata u sanaciji, uključujući testove na temelju njega, trebalo bi provoditi ili sanacijsko tijelo subjekta u sanaciji ili sanacijska tijela države članice domaćina u koordinaciji sa sanacijskim tijelom sanacijskog subjekta, kako je dogovoreno između njih.
137. Sanacijska tijela trebala bi s institucijom i, u slučaju prekogranične grupe, barem s članovima sanacijskog kolegija, razmjenjivati rezultate svih testova provedenih u skladu s programom testiranja mogućnosti sanacije iz točke 130.

---

⁹ „Kategorizacija na temelju SREP-a” znači pokazatelj sistemske važnosti institucije koji joj je dodijeljen na temelju njezine veličine i složenosti te opsega njezinih aktivnosti. Vidjeti i odjeljak 2.1.1. revidiranih smjernica EBA-e o SREP-u (EBA/GL/2022/03).

¹⁰ Vidjeti definiciju u revidiranim smjernicama EBA-e o SREP-u (EBA/GL/2022/03), str. 21. „Ukupna ocjena na temelju SREP-a” znači brojčani pokazatelj ukupnog rizika za održivost institucije koji se temelji na ukupnoj procjeni na temelju SREP-a.

4.8. Glavni operativni protokol

138. Matično društvo u Uniji i sanacijski subjekti sanacijske grupe na koje se primjenjuju članak 92.a ili članak 92.b Uredbe (EU) br. 575/2013 ili čija ukupna imovina na razini sanacijske grupe premašuje 100 milijardi EUR i oni koje je odredilo relevantno sanacijsko tijelo, a na koje se ne primjenjuje članak 92.a Uredbe (EU) br. 575/2013 i koji su dio sanacijske grupe čija je ukupna imovina manja od 100 milijardi EUR, ali za koje je sanacijsko tijelo procijenilo vjerojatnim da će predstavljati sistemski rizik u slučaju njihove propasti u skladu s člankom 45.c stavkom 6. Direktive 2014/59/EU, trebali bi izraditi glavni operativni protokol.
139. Glavni operativni protokol trebalo bi zatražiti od institucija koje nisu navedene u točki 138. kada sanacijsko tijelo procijeni da je to opravdano složenošću organizacije i posljedičnom potrebom za visokim stupnjem koordinacije sposobnosti sanacije.
140. Glavni operativni protokol trebao bi¹¹:
- a. utvrditi ključne uloge i odgovornosti višeg rukovodstva u razdoblju prije i tijekom sanacije
  - b. utvrditi predmet i rokove u kojima bi rukovodstvo trebalo donositi odluke prije i tijekom sanacije
  - c. utvrditi pokretače aktivacije operativnih potprotokola (operativni protokol za instrument unutarnje sanacije (engl. *bail-in*), operativni protokol za prijenos, planovi za nepredvidive situacije za pristup FMI-jevima, obavještanje)
  - d. utvrditi izvor, rokove i format izvora informacija kojima će se podržati te odluke odbora
  - e. pokazati način na koji su različiti elementi provedbe sanacijske strategije u međusobnoj interakciji, a posebno sljedeće:
    - i. izvršenje *bail-ina* (operativni protokol za *bail-in*)
    - ii. operativni protokol za prijenos (ako je relevantno)
    - iii. vrednovanje
    - iv. financiranje i likvidnost u sanaciji (uključujući praćenje kolaterala/financiranje u okviru sanacijske strategije)
    - v. pristup FMI-jevima (uključujući planove za nepredvidive situacije)
    - vi. kontinuitet poslovanja (uključujući katalog usluga)

---

¹¹ U Prilogu 5. nalazi se detaljan opis strukture glavnog operativnog protokola.

vii. plan reorganizacije poslovanja.

141. Institucije bi trebale ažurirati svoje glavne operativne protokole najmanje jednom godišnje ili nakon promjene svoje pravne ili organizacijske strukture ili promjene svojih poslovnih ili financijskih uvjeta koja bi mogla bitno utjecati na glavni operativni protokol ili zahtijevati njegovu promjenu. O ishodu godišnje provjere trebalo bi bez nepotrebne odgode obavijestiti sanacijska tijela.

142. Nakon Priloga 3. Smjernicama o mogućnosti sanacije umeću se prilozi 4. i 5. kako slijedi:

Prilog 4. – netaksativan popis metoda dostupnih institucijama za njihov rad na osiguravanju mogućnosti sanacije ili tijelima za testiranje

---

a. Samocertificiranje	Kada institucija sama potvrđuje svoju usklađenost s pravilom.
b. Samoprocjena	Samoprocjena je procjena vlastitih sposobnosti institucije za pravodobno obavljanje traženih zadaća i postizanje očekivane kvalitete. Samoprocjena podrazumijeva provjeru postojećih procesa i postupaka, a potencijalno i pregled pouka izvučenih iz prošlih stresnih situacija. Samoprocjena rezultira analizom nedostataka u odnosu na sposobnosti institucije i očekivanja nadležnog tijela.
c. Poduzeće razmjenjuje rezultate svojih sustava ili internog testiranja putem predstavljanja nadležnim tijelima / test „korak po korak”	„Test korak po korak” (engl. <i>walkthrough test</i>) znači postupno praćenje postupka putem MIS-a ili postupaka od početka do krajnjeg rezultata.
d. „Protupožarna vježba”	Orijentirana na postupak, usmjerena i fleksibilna provjera vjerodostojnosti odabranih koraka u operativnom protokolu.
e. Simulacija	Simulacije su simulacijske vježbe u stvarnom životu u kojima institucije testiraju (odabrane) dijelove elemenata koje je sanacijsko tijelo utvrdilo na temelju testnog kriznog događaja i utvrđuju područja u kojima je potrebno poboljšanje kako bi se osiguralo da se sanacijska strategija može provesti učinkovito i pravodobno.

---

f. Simulacijska provjera (engl. <i>desktop exercise</i>)	<p>Početna faza za poboljšanje operativnih protokola i osiguravanje standardizacije, dosljednosti i usklađenosti sa zahtjevima u pogledu dokumentiranja ključnih postupaka s pomoću pojedinačnih koraka, uključujući vremenski raspored, odgovornosti i međusobne ovisnosti.</p> <p>Pozadinske provjere u kojima se brojke usklađuju među različitim dokumentima kako bi se procijenila točnost i pouzdanost skupa podataka.</p>
g. Unutarnja revizija	<p>Preispitivanje mogućnosti sanacije kroz unutarnju reviziju, u okviru njihovog rada na osiguravanju kontinuirane mogućnosti sanacije institucije.</p>
h. Neovisna provjera treće strane	<p>Provjera sposobnosti sanacije koji provodi stručnjak treće strane.</p>
i. Dubinska analiza	<p>Dubinska analiza određene teme koja se provodi u prostorijama institucije tijekom unaprijed utvrđenog vremenskog okvira.</p>
j. Neposredni nadzor	<p>Neposredni nadzori su istrage i provjere koje provode tijela s unaprijed utvrđenim opsegom i vremenskim okvirom te se provode u prostorijama institucija. Nadzori bi trebali biti intruzivni uz poštovanje načela proporcionalnosti i trebali bi imati za cilj pružanje detaljnog pregleda primjerenosti i provedbe postupaka.</p>

Prilog 5. – Glavni operativni protokol

Detaljni ilustrativni prikaz strukture glavnog operativnog protokola:

